

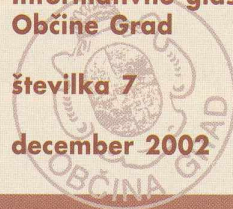

O B Č I N A
Grad

Informativno glasilo
Občine Grad

številka 7

december 2002

Srečno 2003

Spoštovane občanke, spoštovani občani!

Ko se jesen prevesi v zimo, ko so dnevi kratki in mrzli, ko se dim iz dimnikov srebrno preliva v sivo nebo, ko se burja z vso ihto zaletava v polkna in krošnje golih dreves, takrat pride najlepši letni čas, čas božično-novoletnih praznikov. To je čas, ko se ozremo nazaj. Naredimo pregled končanega dela v iztekajočem se letu ter spisek želja za naprej. Prazniki so toliko lepši, kolikor bolj smo zadovoljni z opravljenim.

Menim, da je bilo iztekajoče se leto zelo uspešno. Izvedene so bile tri večje investicije: modernizacija lokalne ceste LC 197160 v Kruplivniku, rekonstrukcija lokalne ceste LC 197010 na Dolnjih Slavečih in adaptacija šolske kuhinje ter ureditev garderobnih prostorov in učilnic na Osnovni šoli Grad.

Praznovali smo tretji občinski praznik in razglasili prvega častnega občana Občine Grad, najuspešnejši kolektiv in posameznike, ki so izstopali s svojimi dosežki na športnem ali učnem področju.

Že tretjič smo pripravili prireditev Noč čarovnic in se skupaj s petnajst tisoč gosti zabavali nedeljsko popoldne pred Dnevom spomina na mrtve. O prireditvi, predvsem pa o nas – prirediteljih, je bilo izrečenih že toliko pohval, da kakršnokoli ponavljanje

izzveni puhlo in neiskreno. Vse te pohvale pa pomenijo le zavezo za naprej, kajti drži se nas sloves dobrih prirediteljev, kar moramo z vsako novo prireditvijo samo potrjevati.

Za nami so tudi volitve članov občinskega sveta in župana. Za izkazano zaupanje se vam v svojem in tudi v imenu članov sveta iskreno zahvaljujem. Iz izkušenj prvega mandata vem, da smo lahko uspešni le, če bomo enotni in strpni. Vsaka stvar ima namreč svoj začetek in konec.

Vse se ne more zgoditi naenkrat, v istem letu. V preteklih letih smo uresničili vse zadane cilje in, upam, pridobili tudi vaše zaupanje, da bo v teh štirih letih enako. Res se je sestava občinskega sveta spremenila, pa vendar verjamem, da bodo tudi novi člani sveta ravnali dovolj odgovorno do vas volivcev in širše skupnosti. Upam, da bomo zato v naslednjih številkah glasila lahko pisali o novih uspehih in pridobitvah.

V prihajajočih prazničnih dneh vam želim obilo lepih trenutkov, vesel božič ter srečno, uspešno in zdravja polno novo leto 2003.

Vaš Župan
Daniel KALAMAR

CENJENI BRALCI!

V teh prazničnih dneh, ko vse domačije preveva omamen vonj slastne potice, ko nas obkroža množica svetlečih lučk, ko se bolj kot kdajkoli zavemo topline, ki nam jo daje domače ognjišče in bližina tistih, ki jih imamo radi, ponovno trkamo na vaša vrata. Ker smo se že navadili tako, da preživimo z vami najlepše in najbolj sproščene trenutke, ko odložite delo in skrb ter posvetite pozornost ne samo drugim ampak tudi sebi. In takrat najdete čas tudi za nas.

Leto se počasi izteka – z vsemi prijetnimi in, žal, tudi neprijetnimi trenutki, ki so nam na takšen ali drugačen način zaznamovali življenje. Bilo je zanimivo, za marsikoga izjemno, predvsem pa nepredvidljivo.

Takšno bo tudi prihajajoče, v to sem prepričana, le da ne vemo, kdo izmed nas bo deležen večjega odstotka srečnega deleža v mozaiku življenja. Če sem bolj natančna, je veličina sreče odvisna od vsakega posameznika, od njegovega dojemanja in razumevanja tistega, čemur rečemo sreča. Za nekoga je to zmaga na volitvah, za drugega pa le iskrica zvedavosti v otroških očeh. Sreča torej po meri človeka.

Sicer pa so o sreči božično-novoletnih praznikov marsikaj izrazili že naši predniki z voščilnicami – ena izmed takih ohranjenih, sto let stara, krasi tudi našo naslovnico. Kar me pri vsem najbolj fascinira, pa je to, da v ospredju ne najdemo lesketajočih lučk, penecnega se šampanjca ali

dimnikarja s štiriperesno deteljico, kar so pogosti motivi današnjih voščilnic, ampak človeka – z obrazom, ki izžareva lepoto duše. Tistega, ki sreče ne išče v zunanosti materialnega, ampak v izpopolnitvi svoje notranjosti. In ta čudovita skrivnost božične noči je vtkana tudi v današnje praznovanje božiča, čeprav se zdi, da ob vsakodnevni naglici pozabimo za trenutek ustaviti korak in se zamisliti. Predvsem pa se posvetiti sebi in drugim.

V sklopu želja, ki jih boste prejeli v teh dneh, naj izrazim tudi svojo – preprosto: Naj bo prihajajoče leto v znamenju ljudi, ki se imajo radi, ki se znajo zamisliti in trezno preučiti, in predvsem – delati s srcem.

Glavna in odgovorna urednica
Marijanca FERKO OMAHEN

BOŽIČ IN JASLICE NA SLOVENSKEM

Za veliko nočjo, ki je največji krščanski praznik, praznujemo kristjani božič kot spomin na Kristusovo rojstvo. Nekateri ga praznujejo kot družinski praznik, vendar ima za verujoče svojstven pomen. Praznujemo ga 25. decembra. Priprava nanj pa je dvojna: daljnja in neposredna. Na daljnjo nas pripravlja advent, na neposredno pa devetdnevnica. Advent (latinsko *adventus*) pomeni »prihod«; torej čas, ko se verniki pripravljamo na Kristusov prihod. Pripravljamo se štiri adventne nedelje (nekaj jih je bilo celo pet). Štiri nedelje pomenijo štiri obdobja zgodovine stare zaveze: prazgodovino od začetka do Abrahama, dobo očakov od Abrahama do kraljestva, dobo kraljestva od ustanovitve kraljestva do babilonske sužnosti in dobo po vrnitvi iz babilonske sužnosti do Kristusa. Ponazarja jo tudi adventni venec s štirimi svečami.

Zelo uveljavljena je tudi devetdnevnica, ki v resnici traja le osem dni, vendar je izraz ustaljen za pobožnosti, s katerimi se verniki pripravljamo na večje praznike. Devetdnevnica se obhaja samostojno ali v zvezi z mašo. Pojejo se hvalnice, ponekod se razvije procesija z lučkami, med njo nosijo Marijo in prepevajo pesem, ki opisuje njeno in Jožefovo pot v Betlehem, kamor sta šla k popisovanju.

Manj pa je zdaj ohranjeno nekaj zelo priljubljeno koledovanje, ko je prišlo v 13. stoletju v navado, da so ljudje v božični dobi hodili naokrog v velikih sprevodih. Koledniki so hodili iz hiše v hišo. Najprej so zapeli pesem, šele potem so vse v hiši pozdravili in jim zaželeli vesele praznike, hiša pa jih je obdarila. Sveti večer nastopi, ko odzveni avemarijo. Ta večer je edini s takim imenom v vsem letu. Podobno se božič imenuje sveti dan in je spet edini praznik v vsem letu, ki se tako imenuje.

Po stari krščanski navadi se praznovanje prične s prenašanjem prižganega kadila po domu. Nadaljuje se škropljenje z blagoslovljeno vodo in prižiganjem luči, kar pomeni v krščanstvu nov čas, ki je nastopil s Kristusom, sicer pa poznajo ta opravila tudi predkrščanski in nekrščanski narodi. Kadilo pomeni Kristusa (hkrati pa odganja zle duhove), blagoslovljena voda pa ponazarja njegov blagoslov za življenje ljudi. Voda je enako kot ogenj prastaro očiščevalno sredstvo.

Pri obredu sodelujejo vsi domači. Hišni gospodar vzame posodo z žerjavico in nanjo natrosi kadilo. Drug vzame posodo z žegnano vodo in z vejico božičnega drevesčka sproti kropi. Sprevod stopi v vse hišne

Novoletna voščilnica iz leta 1950 – Last Elizabete Klement, Grad 172/b

prostore, tudi v klet in na podstrešje, v hlev, gospodarska poslopja in okrog hiše. Med prenašanjem kadila navadno molijo veseli del rožnega venca ali očenaš. V vsakem prostoru prižgejo luči in jih pustijo goreti vsaj do polnoči. Ko nehajo prenašati kadilo, se prične praznovanje.

Božič ima tri maše. Prva je opolnoči (ponekod tudi ob 10. uri zvečer). To je tako imenovana polnočnica ali angelska maša. Druga je v zgodnjih jutranjih urah in se imenuje zorna ali pastirska maša, kjer berejo evangelij o pastirjih, ki so prišli počastiti Kristusa. Tretja maša se imenuje dnevna ali velika maša; pri njej berejo evangelij iz uvoda v Janezov evangelij (govori o Besedi, ki je postala človek, Jn 1,1–8).

Božič je po vsem svetu tipičen družinski praznik. Ljudje takrat ostajajo doma; po prepričanju naših prednikov je tako velik praznik, da ga ne smemo motiti z obiski. Zanje je namenjen drug dan, praznik sv. Štefana, 26. december. Pri nas je dela prost dan tudi 26. december, a ne kot štefanovo, ampak kot dan samostojnosti, dan, na katerega so razglasili rezultate plebiscita (1990), ko smo se Slovenci odločili za samostojno državo.

Novoletna voščilnica iz leta 1958 – Last Elizabete Klement, Grad 172/b

POMEN JASLIC

Cerkvene jaslice (figurice kupil sedanji župnik Štefan Kuhar, decembra 1990)

Jaslice na Slovenskem so že v preteklosti postavljali po cerkvah in samostanih, po domovih bogatih in revnih družin in so vpete v slovensko ne le etnološko, zgodovinsko in kulturno, temveč tudi in predvsem v versko tradicijo slovenskega naroda.

Zgodovina je ovrgla mnenje, da je bil »začetnik« jaslic sv. Frančišek Asiški, sicer pa se omenjajo njegove

»žive« jaslice že iz leta 1223.

Kaj so jaslice? Danes imenujemo jaslice občasno plastično upodobitev prizora Kristusovega rojstva v panoramsko oblikovani pokrajini s premakljivimi figurami, ki jih postavljamo po svoji zamisli in po svojem umetniškem čutu.

Namen takšnega »postavljanja« prizorov meri samo na doživljanje

Božična voščilnica z verskim motivom iz leta 1891 – lastnika Alojz in Frančiška Sukič od Grada 188

dogodka, ki ga predstavljajo; jaslice hočejo biti pomoč pri pobožnem premišljevanju Kristusovega življenja. Najstarejša podoba Kristusovega rojstva na slovenskih tleh je na samostanskem pečatu nekdanjega benediktinskega samostana v Gornjem Gradu iz 13. stoletja. Na gotskih freskah od leta 1300 dalje je motiv rojstva tudi pri nas zelo pogost.

Novoletna voščilnica iz leta 1977 – Last Elizabete Klement, Grad 172/b

Sveti trije kralji, postavljeni v cerkvi

Družinske jaslvice, kupljene pred 33. leti v Nemčiji – lastnica Helena Bežan, Grad 183

Prve jaslvice, kar danes imenujemo jaslvice, so postavili jezuiti leta 1560 v svojem kolegiju v Coimabri na Portugalskem, prve cerkvene jaslvice pa so uvedli dve leti kasneje v svoji cerkvi v Pragi.

V začetku 17. stoletja že srečujemo jaslvice po cerkvah drugih rodov. 18. stoletje pa je dalo jaslvicam nov zagon.

Jaslično izročilo je v vzhodni Sloveniji precej mlado, kjer pred 50-imi leti ni bilo poznanega drugo kakor zeleni in pisani »betlehem« ali »paradiž« z visečim dreveščkom, venci in rožami, lustrami in »duhom«. Jaslvice so na Slovenskem prodirale od zahoda proti vzhodu, a le mimo južnega pobočja Karavank.

Jaslvice so eno najuspešnejših sredstev za pastorcijo posameznikov, družin, občestev, dežel in narodov. Prvenstveno ponazarjajo izraz vere. Od vsega začetka so vključene v cerkveno, liturgično in versko dogajanje. Družina je prenesla jaslvice iz župnijske ali samostanske cerkve domov, da bi lažje podoživljala, praznovala in obhajala božične praznike.

IZ VIROV:

Damjan J. Ovsec: VELIKA KNJIGA O PRAZNIKI;H;

P. Leopold, A. Grčar: JASLICE;

Niko Kuret: PRAZNIČNO LETO SLOVENCEV.

Novoletna voščilnica iz leta 1964 – Last Elizabete Klement, Grad 172/b

Božična voščilnica izpred približno 100 let – lastnica Helena Bežan, Grad 183

REZULTATI VOLITEV V OBČINSKI SVET OBČINE GRAD

10. novembra 2002 so potekale redne volitve za župana in člane Občinskega sveta Občine Grad. Rezultati volitev v občinski svet so naslednji:

VOLILNA ENOTA GRAD

Posamezni kandidati so dobili naslednje število glasov:

Jernej ŠTESL	96 glasov
Jožef RAJBAR	155 glasov
Stanislav SUKIČ	158 glasov
Elizabeta KLEMENT	164 glasov
Štefan BUNDERLA	149 glasov
Ludvik KOČAR	140 glasov
Anton BUČEK	157 glasov
Ivan BAUER	132 glasov

Izvoljeni so bili:

Elizabeta KLEMENT, Grad 172/b
Stanislav SUKIČ, Grad 39
Anton BUČEK, Grad 161/b

VOLILNA ENOTA D. SLAVEČI

Posamezni kandidati so dobili naslednje število glasov:

Evgen ŠKODNIK	110 glasov
Danilo ČURMAN	47 glasov

Franc SOLAR	112 glasov
Karel RECEK	101 glasov

Izvoljena sta bila:

Franc SOLAR, Dolnji Slaveči 63
Evgen ŠKODNIK, Dolnji Slaveči 1

VOLILNA ENOTA VIDONCI

Posamezni kandidati so dobili naslednje število glasov:

Marjan GYERGYEK	44 glasov
Želko FLISAR	24 glasov
Edvard GOMBOC	69 glasov
Branimir KOKOL	88 glasov
Janez KEREC	133 glasov
Štefan BERNJAK	98 glasov

Izvoljena sta bila:

Janez KEREC, Vidonci 97
Štefan BERNJAK, Vidonci 81

VOLILNA ENOTA KOVAČEVCI

Posamezni kandidati so dobili naslednje število glasov:

Franc DERVARIČ	74 glasov
----------------	-----------

Izvoljen je bil:

Franc DERVARIČ, Kovačevci 23

VOLILNA ENOTA KRUPLIVNIK

Posamezni kandidati so dobili naslednje število glasov:

Silvester DERVARIČ	41 glasov
Stanislav KEREC	63 glasov

Izvoljen je bil:

Stanislav KEREC, Kruplivnik 82

VOLILNA ENOTA MOTOVILCI

Posamezni kandidati so dobili naslednje število glasov:

Janko KIKEC	92 glasov
Anton FLISAR	7 glasov
Marjanca	
FERKO OMAHEN	91 glasov

Izvoljen je bil:

Janko KIKEC, Motovilci 41

VOLILNA ENOTA RADOVCI

Posamezni kandidati so dobili naslednje število glasov:

Jožef SEVER	142 glasov
-------------	------------

Izvoljen je bil:

Jožef SEVER, Radovci 8

Člani prejšnjega Občinskega sveta Občine Grad z občinsko upravo (od leve proti desni): Janez Kerec, Natalija Kuhar (računovodja), Marjanca Ferko Omahen, Lidija Krpič (vodja občinske uprave), Daniel Kalamar (župan), Stanislav Kerec, Jožef Sever, Evgen Škodnik, Franc Dervarič, Marjan Kovač (podžupan) in Štefan Bernjak. Manjkajo: Elizabeta Klement, Vojko Mecilošek, Franc Šalamun in Tatjana Grah (administratorka).

2. OBČINSKI PRAZNIK OBČINE GRAD

8. avgusta 2002 je Občina Grad praznovala drugi občinski praznik. Prireditve v sklopu občinskega praznika so potekale od 2. do 18. avgusta 2002.

Program prireditev ob prazniku je bil zelo pester. Na Dolnjih Slavečih je potekal Kmečki dan, kjer so se lahko udeleženci pomerili v oranju in videli prikaz novih delovnih strojev in naprav.

Nogometni klub Grad je praznoval 35-letnico svojega delovanja, bilo je slavnostno in hkrati družabno ter veselo. Na slavnostni seji Občinskega sveta Občine Grad so bila slavnostno podeljena priznanja častnemu občanu Občine Grad, dr. Antonu Vratuši, naj kolektivnu M-club Velenje, obratu Grad, naj domačijam in naj lokalnu v občini ter odličnjakom vseh osmih let in učencem z doseženimi vidnimi rezultati na regijskih in državnih tekmovanjih. V gradu Grad je bilo odprtje razstave srednjeveškega orožja, katera je bila na ogled do konca meseca oktobra. Ljudski pevci Kulturnega društva France Prešeren Grad so predstavili novo – posneto kaseto ljudskih pesmi z naslovom »Peli so jih babica moja«. Športno rekreacijsko društvo Dolnji Slaveči je organiziralo mednarodni pohod po Dolnjih Slavečih, katerega se je udeležilo veliko ljubiteljev narave in pohodništva. V naselju Radovci je bilo odprtje velike pridobitve za naselje, to je modernizirane lokalne ceste LC 197130 Radovci-Poznanovci, kar dolgoročno pomeni

še večjo povezanost med kraji in njenimi ljudmi.

Prostovoljno gasilsko društvo Grad je praznovalo 80. obletnico delovanja in želja nas vseh je, da bi bilo potrebnih čim manj gasilskih intervencij. Zanimivo je bilo tudi na tradicionalnem kramarskem sejmu »Vel'ka meša« pri Gradu, katerega obišče pet tisoč obiskovalcev. Kramarski sejem je popoldan popestrila prijateljska nogometna tekma med NK Rudarom iz Velenja in NK Gradom. Za kulturno življenje občine in njenih občanov je bil organiziran kino na prostem s komedijo »Maratonci tečejo častni krog«, ki je privabil staro in mlado. Občinske dneve pa je zaključil Nonet Lyndwa s poletnim koncertom »Razveselimo poletje« z gosti.

Podelitev priznanja častnemu občanu Občine Grad, dr. Antonu Vratuši.

Ob drugem občinskem prazniku Občine Grad je bilo izrečenih veliko pohval in zahval ter dobrih želja za prihodnje. Upamo, da bomo tretji občinski praznik Občine Grad praznovali še bolj zadovoljni in ponosni na uspehe, ki smo jih dosegli čez leto.

Lidija KRPIČ

Slavnostna seja Občinskega sveta v poročni dvorani.

KMEČKI DAN NA DOLNJIH SLAVEČIH

Govedorejsko društvo Cankova je v sodelovanju s Kmetijsko svetovalno službo iz Cankove in Kmetijsko zadrugo Ledavski dol SKZ Cankova pripravilo v petek, 02.08.2002, že tradicionalni Kmečki dan na Dolnjih Slavečih, na površinah Franca Forjaniča.

Kmečki dan je odprl župan Občine Grad, Daniel Kalamar. Sledila je predstavitev starih strojev, predvsem starih traktorjev s priključki.

Predstavljene so bile goveje živali različnih pasem ter kolekcija koz pitovne burske pasme. V sklopu pridelitve je KSS Cankova pripravila predstavitev strniščne obdelave tal, kjer so se predstavili najmodernejši stroji in sejalnice.

Glavna nit pridelitve je bilo tek-

movanje oračev z dvobrazdnimi plugi krajniki za pokal Kmetijske zadruge Ledavski dol. Udeležilo se ga je 15

oračev (najboljši so bili: Štefan Bakan iz Gradišča, Anton Holsedl iz Svetega Jurija, Štefan Panker iz Brezovcev, ...). Z obračalnimi plugi je največ točk zbral Mitja Sapač iz Skakovcev. V spretnostni vzvratni vožnji dvoosne prikolice je bil med najboljšimi Štefan Panker iz Brezovcev.

Dogajanje na Kmečkem dnevu so popestrile pevke Noneta Lyndwa od Grada ter mladi harmonikarji iz Dolnjih Slaveč.

Slavica POTOČNIK

POHOD PO DOLNJIH SLAVEČIH

Letos avgusta je Športno-rekreacijsko društvo Dolnji Slaveči pripravilo že osmi tradicionalni Pohod po Dolnjih Slavečih. Vsako leto smo poročali, da se je pohoda udeležilo večina pohodnikov iz Avstrije.

Tokrat pa je stanje veliko lepše v prid domačih pohodnikov. Pohoda se je udeležila večina društev iz Občine Grad in to v lepem številu. Vseh pohodnikov je bilo čez 430, kar je veliko več od prejšnjih let.

Proga je bila dolga cca. 10 km. vmes so bile tri postaje, kjer so si pohodniki lahko odpočili in se okrepčali. Društva z več kot 15 prijavljenimi člani so prejela pokale.

Slavica POTOČNIK

ODPRTJE LOKALNE CESTE RADOVCI-POZNAVOCI

Predaja ceste svojemu namenu s prerezom traku.

Kljub temu, da se je življenje v naši vasi v nekaj letih precej spremenilo, tako da ni več čutiti ritma življenja kot nekoč, saj se v ospredje vse bolj postavlja moderen način življenja, ki določa svoje pogoje, je še mogoče začutiti tisto pravo življenje, le če mu znamo dobro prisluhniti.

Težnja po novi preureditvi in razvoju je najverjetneje želja vsakega posameznika, ki tvori neko skupnost. Razvoj nekega dela pomeni, da stopamo v korak s časom, ki nam ga narekuje življenje. Tako je v sklopu občinskega praznika Občine Grad med drugim potekala tudi otvoritev lokalne ceste Radovci-Poznanovci.

Cesta in z njo tudi povezana izgradnja mostu v Radovcih je v času samostojne Občine Grad ena izmed največjih pridobitev za vas Radovci. Del sredstev za izgradnjo le-te smo prispevali vaščani sami, del denarja pa je bil namenjen od Borovega gostüvanja. Prav iz tega razloga pa

smo vaščani lahko še na tako pridobitev toliko bolj ponosni.

Verjamemo tudi, da so vse posodobljene cestne povezave vasi narejene zgolj zato, da bi ljudje začutili

povezanost med sabo, da bi jih še bolj povezovala in da na njih ne bi bili priča nezgodam, katere lahko zasledimo na vseh korakih življenja.

Suzana FARIČ

Prireditve so popestrili tudi naši najmlajši s kratkim kulturnim programom.

DELO ARHITEKTA JOŽEFA PLEČNIKA PRI GRADU

Drugi načrt ima datum 24. aprila 1955

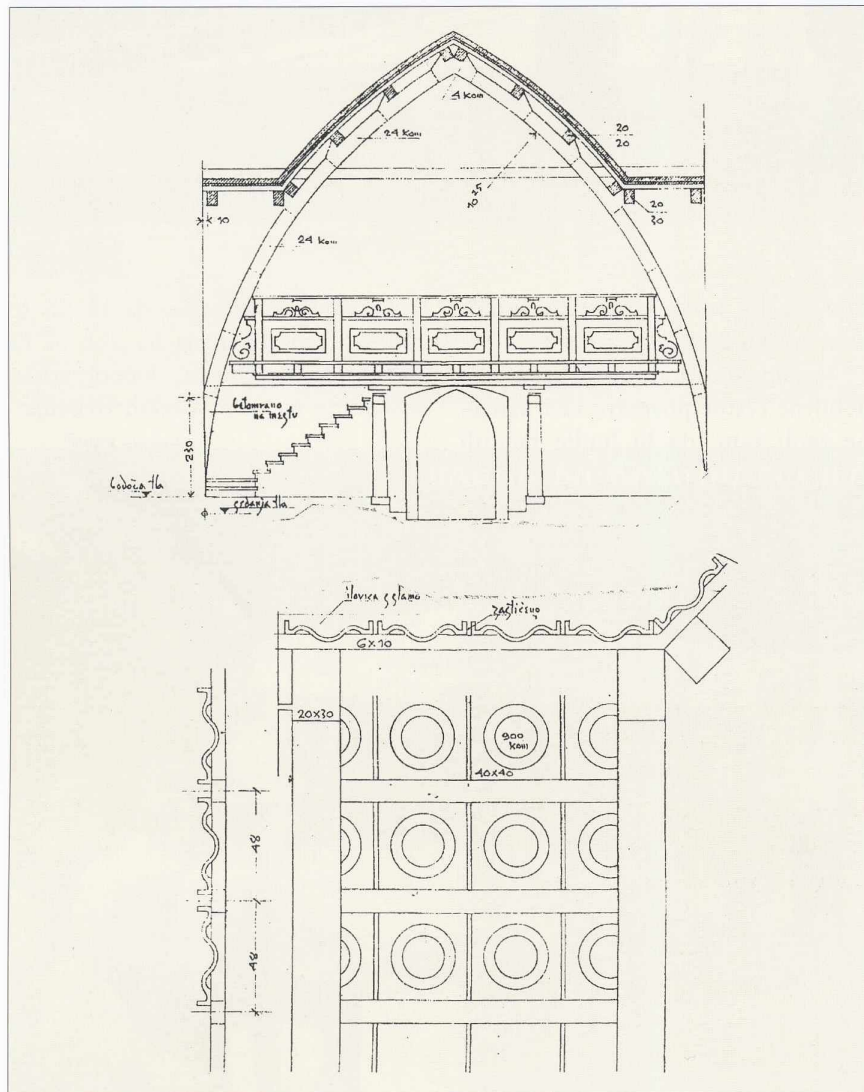
Ta načrt kaže štiri betonske loke, simetrično razporejene na severno in južno steno, ki se dvigajo iz temeljev cerkve v obliki profiliranega slavoloka, ter zamisel stropa iz glinenih plošč, ki so položene na leseno konstrukcijo. Plošče so velikosti 40 x 40 cm in jih je 900 komadov.

Od prvega načrta se je spremenila zamisel glede kora. Zunanje polžaste stopnice ob južni strani zvonika in vhod na kor skozi zvonik odpadejo. Še naprej pa ostane zamisel lesene konstrukcije kora, ki ga nosita dva nosilna trama v smeri sever – jug. V

njem so tudi dimenzije in količina lesa, ki je potreben za strop in za kor.

*Veleč. gospod!
Upam da ste željeno prejeli.
Prisrčno želim, da se delo srečno začne, srečno izteče ter zadovolji.
Sprejmite spoštljivo moj pozdrav!
V udanosti Plečnik 27. IV. 55*

Marsikatero nejasnost so morali rešiti, še predno so se lotili dela. Naslednje Plečnikovo pismo je pisano na veliko s svinčnikom na gostem karu formata A5 na obeh straneh. Odgovor ponuja eno izmed rešitev, kako zaščititi les. Sam pravi, da piše z bolno roko.

Drugi načrt, 24. aprila 1955.

*Vč. g. župnik,
Moje mnenje je, da napoj lesa s čistim polnovrednim terpentinom ne nadomesti nobena druga maža. Podobne vrednote bi bil par kraten napoj lesa z vapneno vodo, ki se nabira vrh vapnenice – kar ne pride za Vas v poštev: les zamotan v ilovico ne gnije, ne trohni, ne črvivi –
Pišem z bolno roko (da ne pozabim) zato odpustite obliko –
Bog Vam blagoslovi delo –
Vaš Plečnik
29. VI. 55*

Plečnikovo pismo gospodu Župniku, 29. junija 1955.

Vč. g. župnik
Moje mnenje je, da napoj lesa s čistim polnovrednim terpentinom ne nadomesti nobena druga maža. Podobne vrednote bi bil par kraten napoj lesa z vapneno vodo, ki se nabira vrh vapnenice – kar ne pride za Vas v poštev: les zamotan v ilovico ne gnije, ne trohni, ne črvivi. – Pišem z bolno roko (da ne pozabim) zato odpustite obliko –
Bog Vam blagoslovi delo – Vaš Plečnik 29. VI. 55.

Tretji načrt ima datum 27. VII. 1955

Že za časa župnika g. Rudolfa Bednarika se je razmišljalo, da bi župnijsko cerkev povečali, kakor so to storili pri Sv. Juriju v Prekmurju. Vendar se v tistem času v tej smeri ni nič naredilo. Tako se je sedaj misel

na povečavo cerkve znova porodila. Poleg načrta je tudi Bitenčevo pismo.

»Spoštovani gospod župnik!
Pošiljam Vam skico za povečavo
Vaše cerkve. Misel je profesorjeva.
Zanima nas, kaj boste sodili o tem
Vi in g. Požauko. Zdi se mi pravi-
lno razmisliti še o tem in ne pre-
naglati se. Tehnično bi to – mislim
– bilo izvedljivo, o vsem drugem
pričakujem Vašega odgovora.
Lepo pozdravljam Bitenc.«

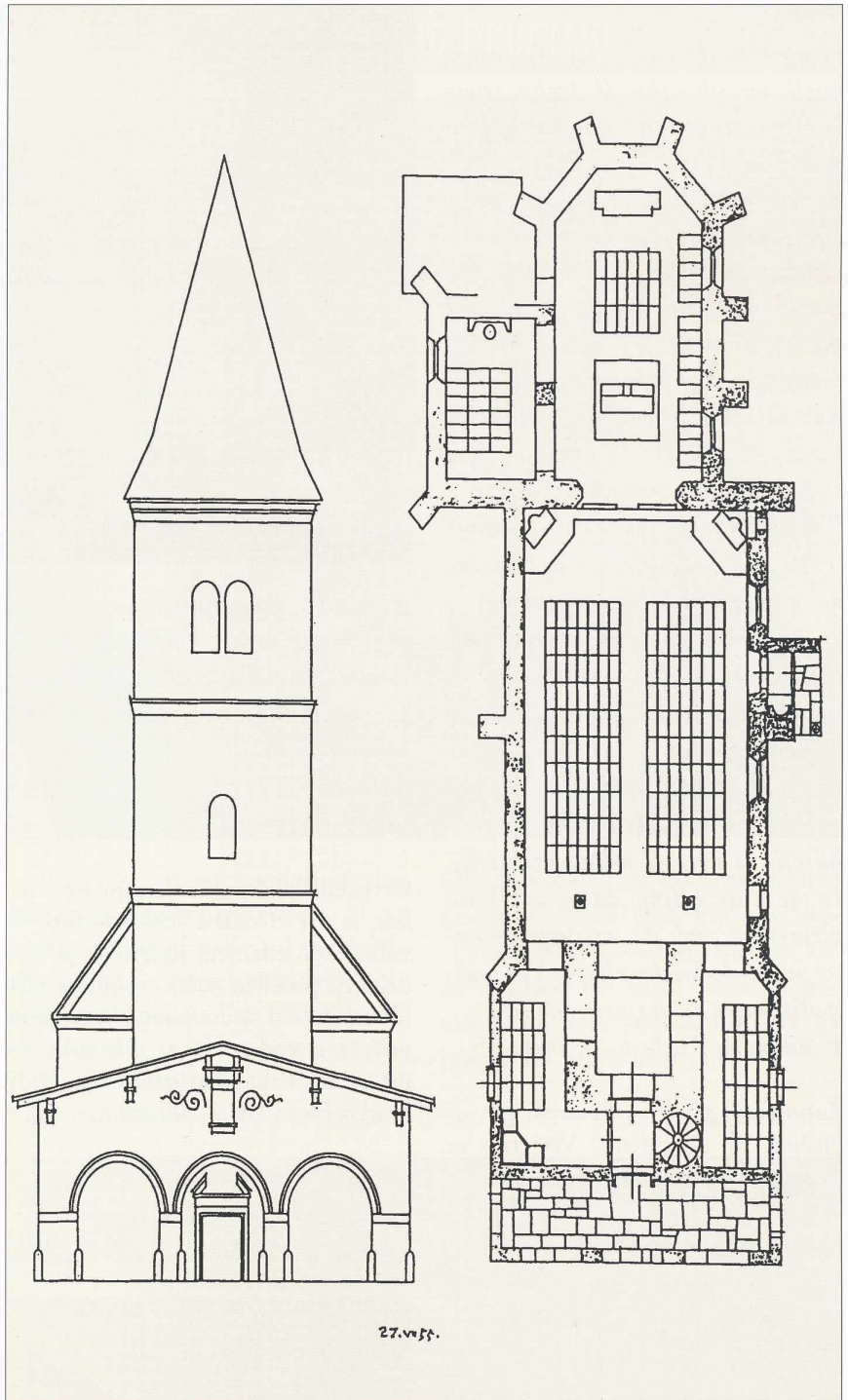
Načrt prikazuje tloris cerkve in ma-
keto pogleda z zahodne strani. Iz tlo-
risa je razvidno, da se pred zvonik-
om zgradi prizidek v širini obstoje-
čih opornikov cerkve. Sedanje sto-
pnišče pred zvonikom bi bilo pod
streho, ki bi se zaključila s štirimi
stebri, in nad njimi trije loki oziro-
ma trije dostopi na stopnišče. Na
desni strani glavnega vhoda so na-
risane polžaste stopnice, ki prek zvo-
nika vodijo na kor. Ob zvoniku se
dobijo desno in levo novi prostori.
Sledi pismo, ki se nanaša na poveča-
vo cerkve:

Vč. g. župnik
Prosil sem g. B.¹ da Vam pošlje
moj predlog povečave kajti Vaš se
mi zdi neizvedljiv! Posvetujte se z
g. Požaukom. Vse drugo, kar mi
pišete mi je v uteho.
Od srca Vas pozdravlja Vaš Pleč-
nik z bolno roko. – 24. jul. 55

To pismo je napisano na sporočilu
smrti »Fr. Josip Markušić – provinci-
al. S svinčnikom je pripisal: »+ pred
14. dnevi« Ob strani fotografije pa
je pripisal: »Najbrže g. B. ni napisal
razločen naslov – zato 14. dnevna za-
muda«.

V naslednjem pismu Plečnik še na-
prej razmišlja, kako bi cerkev pove-
čal in razširil še za eno ladjo. Prizi-
dek je mišljen na severni strani cer-
kve, tako da zajame sedanje stopni-
šče, ki vodi v sedanjo lurško kapelo,

¹ gospoda Bitenca (opomba prepisovalca)

Tretji načrt, 27. julij 1955. Tloris cerkve in maketa pogledov z zahodne strani.

do širine opornega zidu, t. j. 325 cm
po dolžini sedanje ladje cerkve do
polovice zvonika na zahodno stran.
Dostop bi bil skozi oboke, ki bi se
naredili v severni steni cerkvene lad-
je. Strop prizidka bi bil obokan, nad
njim pa podaljšek cerkvene strehe.
V pismu dvomi, da bo sploh lahko
še kdaj prišel v Prekmurje ter videl
svoje delo.

Vč. gospod župnik!
Ne mislim, da je Vam priposla-
na misel povečave vobče dobra.
Mislim pa, da bi moral mojster
statik g. Požauko povedati, če bi
predori podolžne stene vendar ne
bili od sile dragi. Bilo bi zato
treba vrsta kamenih stebričev
(motiv bi bil najbrž zelo lep)

nadaljevanje iz strani 11

betonskih preklad etc. Po moji misli ter občutku je treba stvar konstruktivno kot lepotno vestno pretehtati!

Srečen bom, če se moji loki posrečijo – zamisel na oko preprosta – vendar tvegana. Po, če Bog da, srečni izvršitvi bo treba misliti na monumentalen dekor trajne vrednosti! Kako pezantna želja!²

Kor in njega pristop – to mi še ni jasno – Kako rad bi prišel k Vam videti objekt, porazgovoriti se z Vami! Bodo to pač drugi opravili, po svoje izvršili kar je zadržano meni. Vse kakor Bog hoče. – Z Vašim preuzv. Ordinarijem³ sem se letos srečal – mož nobel in res po volji božji! Lepo bi bilo če se pri Vas zopet sešli – ali težko na to misliti – težko, da bi ponovno videl Prekmurje in njega narod, ki sem ga toliko vzljubil.

Iz vse duše želim, da bi vsa Vaša plemenita skrb do največje polnosti uspela! Pozdravljam Vas najspoštljivejše in najprisrčnejše!

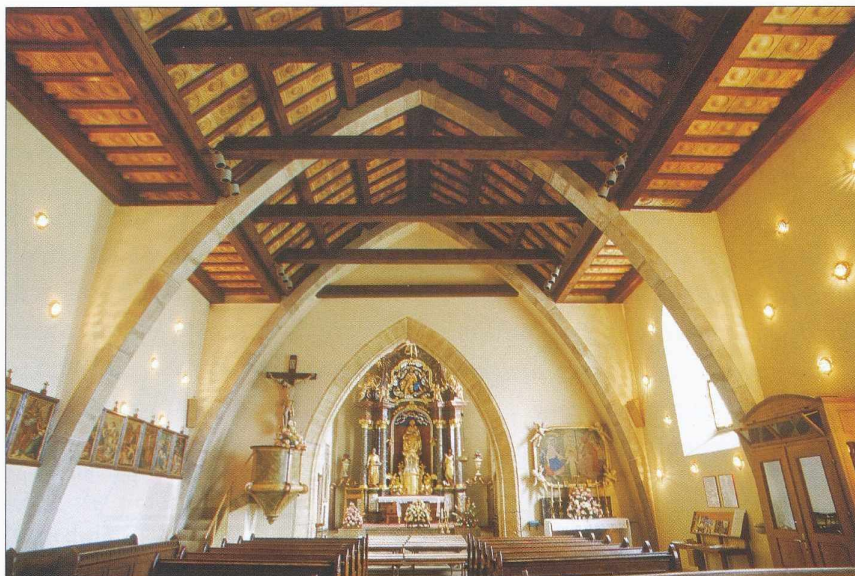
V udanosti Plečnik. 5. aug. 55

Župnikovo pismo o katerem govori Plečnik ni ohranjeno. Verjetno se stebri nanašajo na kor.

Predragi gospod župnik!

Vaše lep pismo mi je bilo balzam, nemanj tudi bolečina.

Upam, da bom za nedolgo zopet zdravih rok. Ves čas boleznim nisem bil v šoli. G. B6. me sem ter tja obiše na kratek referat. Včeraj mi je povedal, da Vam je poslal deporto kamnoseka za štiri stebre. Premišljuje, če bi se stvar ne dala cenejše opraviti: morebiti dva lepa hrastova stebra in dve kamni konzoli v zidu? Ne vem, kaj imate dogovorjeno. Misel lokov sem dal

ter stropa v keramiki – vse ostalo stoji mimo mene, vsaj ta čas.

Gospod Bog Vas vodi in spremlja v tem za Vas tako težkem, skrbi polnem žitju!

Od srca Vas pozdravlja in spoštuje, udani Plečnik. 10. aug. 55

Cerkveni kor, posebej še pristop na kor, je dal Plečniku veliko misliti. V vsakem dosedanem načrtu ga je obdelal na poseben način, vendar z nobenim ni bil zadovoljen. Vprašanje povečave cerkve je za Plečnika še prisotno. Takoj naslednji dan sledi kratko Plečnikovo sporočilo:

Vč. g.

Obdelavam oba problema.

Upam, da dobiste tozad. študijo.

Prosim malo potrpljenja!

11. aug. 55 Vaš P.

Čez pet dni sporoča župniku:

Dragi gospod!

Končno – Danes gre ris kora ter povečave, kakor ste jo želeli v kopirno, potem pa k Vam.

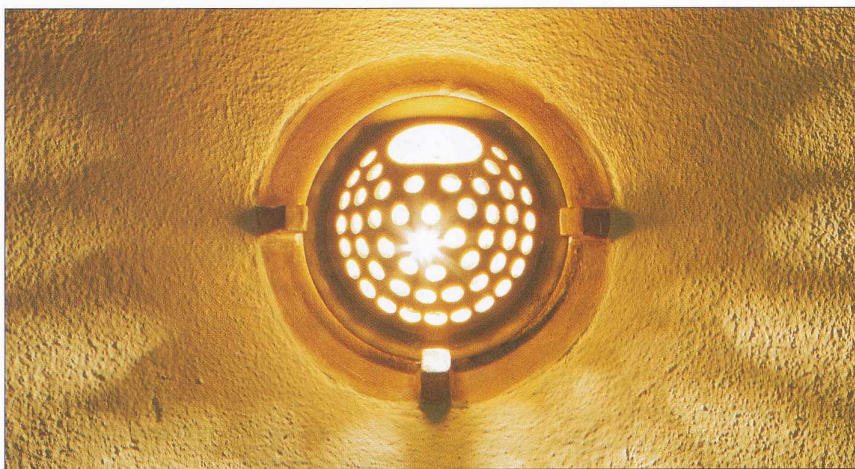
Če bodo tudi zidarji sporazumni s povečavo kot jaz, Vam bo stvar dobro služila.

Rešitev kora je svojevrstna. Bilo bi mi prav če jo sprejmete – sevé jo morete tudi odkloniti!

Veselim se oboje del – vedno Vaš Plečnik. 16. aug. 55.

Se nadaljuje...

Štefan KUCHAR, župnik

² Peza je teža, težava, skrb. Torej, kako težka, skrb vzbujajoča želja!

³ Dr. Maksimiljan Držečnik – mariborski škof

KAKO LEPO JE, ČE ZNAMO PRISLUHNITI DRUG DRUGEMU...

Pred nami je spet za marsikoga turoben letni čas – zima. Letni čas, ki prinaša mraz, led, za nekatere nemir in žalost. A tako kot vse drugo, ima tudi ta čas nekaj očarljivega – bližajo se verjetno eni od najlepših praznikov – božič, novo leto.

Bliža se čas toplega stiska rok, lepih besed, čas topline in ljubezni. Kljub mrazu, ki je značilnost obdobja, v katero vstopamo, bo zagotovo v marsikatero hišo pronical topel sončni žarek. S svojo toploto bo navdajal tiste, ki so osamljeni, ostareli, morebiti celo priklenjeni na bolniško posteljo, in tudi tiste, ki so jim dnevi življenja že šteti. Morda je ravno to čas, ko nekoliko več časa posvetimo prav njim, jih povabimo medse, poklepamo z njimi na srečanjih starejših, posedimo pri njih ob toplih ognjiščih... Storimo to zanje, saj bodo zagotovo začutili srečo, vrnili jim bomo notranjo toplino, z našimi besedami pa jim bomo vlili upanje, da je lahko tudi jesen življenja lepa! Zavedati se moramo namreč dejstva, da leta hitro minevajo in kaj kmalu bomo tudi mi začutili, da stopamo čez prag jeseni življenja. Takrat bomo tudi mi veseli obiskov, prijaznih besed...

A vendar, danes jesen življenja preživljate vi, spoštovani starejši občani. Morda je prav to tudi čas, ko se začne človek zavedati, kako kratko in minljivo je vse. Marsikdo se šele tedaj zave, da je res vredno živeti. Mi – vaši nasledniki moramo vedeti, da je vse, kar že obstaja, delo nekoga pred nami, le nadgrajevati ga je potrebno. Ceniti moramo znati sledi pridnih rok tistih, ki si danes zaslužijo toplino, žarke sreče in veselja.

Naj zažari tudi v od dela zgubanih in zgaranih obrazih veselje in radost, v očeh naj se zalesketajo solze sreče in zadovoljstva, ne pa solze žalosti, osamljenosti in skrbi!

Prisluhnimo jim, podarimo jim sebe, svoje notranje vrline, ki so mnogo pomembnejše od materialnih dobrin, s katerimi človek največkrat razpolaga, da bi zaposlil vse tisto, kar ostaja prazno!

V novembru je bila občina Grad tako organizator srečanja starejših.

Ob pripravljenem kulturnem programu so imeli tako možnost poveseliti se, si povedati tisto, za kar se drugače ne najde časa in pozabiti na svoj vsakdanjik, ki ga mnogi žal preživljajo sami.

Suzana FARIČ

NOČ ČAROVNIC

Foto: Cvetka JUHNOV
Besedilo: Marjan KOVAČ

»Ka pa gučiš?«

»Skupinska«

»Kakšni štrijliiii?!«

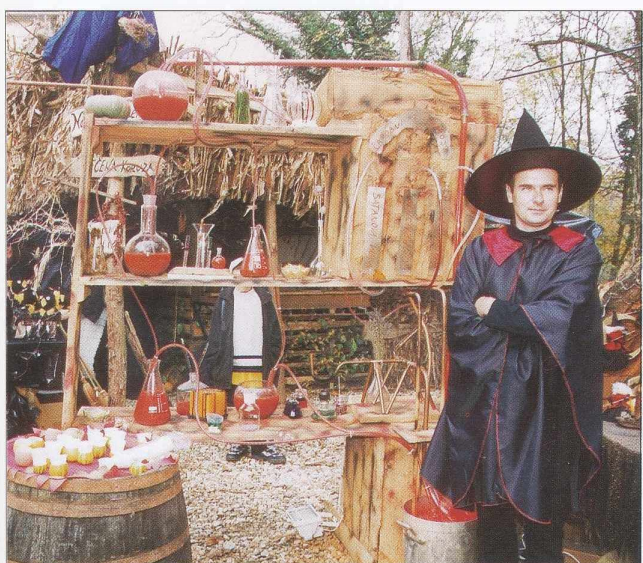
»Gda mo velki, mo ges GRAČKI ZMAJ.«

»Naš, ka je boukše tak viseti, kak ka te gor vužgejo.«

»Gnes va pa ženjala.«

»Da vam je fšega prejk glavej, prijte v naš laboratorij.«

»Ge pa ma bilice?!«

ZAHVALA

*Iskrena hvala vsem
društvom in njihovim
članom za sodelovanje na
prireditvi »Noč čarovnic
2002«. Brez dobre volje
vseh sodelujočih in
njihove iznajdljivosti ter
potrpežljivosti prireditve
ne bi uspela in ne bila
tako odmevna.*

»Što sta pa tejva dva?«

KUHINJA PRI OSNOVNI ŠOLI GRAD

V letnih počitnicah so na OŠ Grad prenovili šolsko kuhinjo, uredili učilnice za gospodinjstvo, glasbeni pouk in računalniški krožek ter prizidali garderobne prostore. Izvajalec investicije, ki jo je v celoti financirala Občina Grad, je bilo na javnem razpisu izbrano podjetje DOLINKA INŽENIRING, z.o.o., Beltinci.

Celotna investicija v šoli je stala 37,697.994,70 SIT. Nadzor nad izvajanjem del je vršil Stanislav Žigo. Kuhinja služi svojemu namenu že dobre tri mesece in upamo, da se bodo v njej še naprej pripravljali slastni obroki.

Lidija KRPIČ

Nova kuhinja s kuharico.

Nova jedilnica.

Učilnica za gospodinjski pouk.

PLOČNIK PRI GRADU

Za večjo cestno varnost šoloobveznih otrok in ostalih udeležencev cestnega prometa je bilo poskrbljeno v naselju Grad. Konec meseca avgusta 2002 je bil dograjen pločnik za pešce, ki pelje vse od avtobusne postaje do šolske poti. Tako lahko naši otroci varno prihajajo v šolo in odhajajo iz nje. Investicija je stala 5 mio SIT, izvajalec del pa je bilo Cestno podjetje Murska Sobota, d.d. Hkrati je bila izvedena preplastitev dela regionalne ceste, odsek Grad – Kuzma, ob novem pločniku.

Lidija KRPIČ

REKONSTRUKCIJA LOKALNE CESTE NA DOLJNIH SLAVEČIH

V mesecu oktobru je bila dokončana rekonstrukcija lokalne ceste LC 197010 Dolnji Slaveči v dolžini 3,3 km. Po pogodbi je investicija znašala 57.249,840,00 SIT, od tega so

5% sofinancirali vaščani sami, kar pomeni 2,500.000,00 SIT. O deležu sofinanciranja se je sklepalo na zboru vaščanov. Po podpisu 85% pogodb se je pričelo z izvajanjem del.

Izvajalec del je bilo Cestno podjetje Murska Sobota. V načrtu pa je še ureditev dveh avtobusnih postajališč.

Slavica POTOČNIK

TUDI V KOVAČEVCIH NE POČIVAMO

Po številu hiš in prebivalcev najmanjša vas v občini Grad se lahko pohvali s kar nekaj kilometri cestišč, avtobusnimi postajališči in parkirnim prostorom pri pokopališču. V začetku leta 2002 so bile prikazane možnosti, ki se lahko zgodijo v naši vasi, v katere pa je le malokdo verjel, zdaj pa je dejstvo, da so obljube vaškega predsednika in svetnika občine Grad, Franca Dervariča, uresničene.

Po krajšem pogovoru mi je vaški predsednik povedal, da se je pripravila cestnišč začela kar precej intenzivno. Najprej se je naredila cesta Dolžine, nato pa še cesta proti Bagariju v dolžini 456 metrov in širine 3 m. Navoženega je bilo veliko gramoza, katerega je lastnik sam poravnal, asfaltna prevleka pa je bila finančno poravnana iz proračuna občine za javne poti Občine Grad.

Izgradnje dveh avtobusnih postajališč in parkirišča pri pokopališču so prav tako velikega pomena za samo vas. Po besedah vaškega predsednika se bodo v bližnji prihodnosti še montirale hišice na postajah.

Postavitev cestnih robnikov so opravili javni delavci, asfaltiranje pa je izvedlo Cestno podjetje iz Murske Sobotne.

Štefan GJERGJEK

IZGRADNJA OBČINSKE CESTE SKOZI VAS KRUPLIVNIK

Z novo pridobitvijo – izgradnjo občinske ceste skozi Kruplivnik se lahko pohvalimo tudi vaščani te vasi. Kljub nekaterim črnim napovedim o perspektivi asfaltiranja cest v vasi Kruplivnik je šel proces tudi tod razvojno pot.

Novo asfaltirana LC 197160 skozi vas Kruplivnik, ki je dolga 2,6 km, povezuje javne poti ter cesto Vadarci – Beli križ – Grad in Kralešček oziroma cesto Radovci – Bodonci. Investicija bo preseгла čez 55 milijonov SIT.

Pri izgradnji te ceste je bilo potrebno najprej obnoviti most. Ta dela so se začela že spomladi. Izvajali so jih delavci režijskega obrata Občine Grad, kar je pocenilo stroškovna dela. Prej 3,8 m širok most je dobil prenovljeno podobo v izmeri 6 m širine. Isti delavci so zgradili še prepuste, postavili robnike in položili betonska korita. V zelo kratkem času je bil dovožen navoz. Asfaltiranje so izvedli delavci podjetja SGP Pomgrad. Končno podobo asfaltne ceste smo lahko videli že meseca avgusta. Sedaj so dela v večji meri končana, medtem ko so manjša dela še tu in tam v teku.

V največji meri je stroške modernizacije te ceste krila Občina Grad, tj. 95 odstotkov, 5 odstotkov stroškov je krila vas. 1 milijon SIT je bil primaknjen od letošnjega Borovega gostuivanja. Ostali del se je pobral po vasi v osmih obrokih, kar bo zaključeno še letošnje leto.

Z dokončno izgradnjo te ceste so dobile svoj pomen tudi ostale javne poti, ki so bile asfaltirane v prejšnjih letih. S tem smo uresničili štiriletni program del asfaltiranja cest v vasi Kruplivnik.

Gradbena dela pri prenovi mostu v Kruplivniku.

Asfaltiranje občinske ceste v Kruplivniku.

Priključitev na cesto v Radovcih.

ODPRTJE POLIGONA KINOLOŠKE SEKCIJE GRAD

V nedeljo, 8. septembra 2002, je Kinološka sekcija Grad, ki deluje v okviru Športnega društva Grad pripravila svečano odprtje poligona.

Simbolično predajo poligona z rezanjem traku je opravil župan Občine Grad, Daniel Kalamar, in sicer predsedniku Kinološke sekcije, Kristjanu Celecu in predsedniku Športnega društva, Željku Lazareviču.

Daniel Kalamar je ob tej priložnosti pohvalil delo sekcije in nam zaželel uspešnega udejstvovanja še naprej. Zadovoljni smo bili tudi z obiskom samih prebivalcev občine in tudi izven, saj smo uspeli na sami prireditvi predstaviti raznoliko delo članov kinoloških društev, in sicer iz Murske Sobote, Ljutomer, Sebeborcev in Ptuja.

Prikazali so vaje iz poslušnosti in obrambe in to z različnimi pasmami psov in s tem nazorno prikazali, da so prav vse pasme psov primerne za urjenje. Seveda so nekatere pasme primernejše za poslušnost, druge za sled, tretje za obrambo in še kaj.

Da pa delo s psi ni le zabava in zapolnjevanje prostega časa, so nam pokazali policisti – vodniki. Njihovo vsakdanje delo je preprečevanje kriminalnih dejanj na terenu, za kar so psi zelo primerni. Videli smo lahko več šolskih vaj, kako prijeti tatu, oboroženo osebo, ubežnika ipd.

Za vrhunec pa sta poskrbela Štefan Küplen starejši in mlajši z atraktivno panogo agyliti, ki navduši še tako ravnodušnega opazovalca. Agyliti ali hitrostno premagovanje ovir je zelo priljubljena panoga prav za gledalce, saj je izredno atraktivna. Celodnevno druženje smo izkoristili predvsem za izmenjavo mnenj in izkušenj ter navezovanje novih poznanstev.

Upamo, da smo s prikazanim zadovoljili pričakovanja obiskovalcev in mogoče prepričali koga, da se nam bo pridružil. Na poligonu smo vsako nedeljo in četrtek, tako da nas lahko obiščete kadarkoli, pogoj za prisotnost ni, da imate psa, edini pogoj je, da imate radi ljudi in živali.

Simbolično rezanje traku.

Živahno je bilo tudi pri stojnici Kinološke sekcije.

POHOD PO MOTOVILCIH

Da bi v ljudeh zdramili voljo do bolj razgibanega življenja, kjer se ljudje posvetijo izključno sebi, je društvo »PEŠKI« Motovilci, organiziralo 1. pohod po Motovilcih z motom »Zdrav duh v zdravem telesu«. Po-

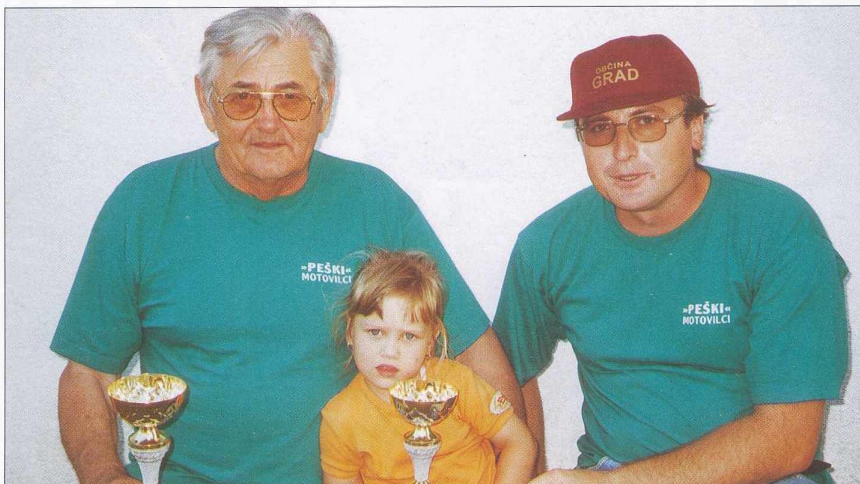
hod je bil 8. septembra, namenjen pa je bil vsem, ki imajo radi družbo, sprostitve in veselo razpoloženje.

Udeležilo se ga je kar precej skupin in tudi posameznikov od doma in iz tujine. Od društev v občini so

se pohoda udeležili predstavniki Športnega društva Vidonci, Radovci, Društva kmečkih žena in deklet iz Kruplavnika, v največjem številu pa se ga je udeležila skupina, ki je zastopala Športno rekreacijsko društvo Dolnji Slaveči in je štela čez 40 članov.

Skupine z nad 15 udeleženci so prejele nagrade – pokale. Pokal sta prejela tudi najstarejši udeleženec in najmlajša udeleženka pohoda, oba iz Motovilcev.

Glede na to, da je organizatorju vreme godilo in je pohod privabil kar precej ljudi k preživetju, ponavadi enoličnega, tokrat prijetnega in pestrega nedeljskega popoldneva, je bil ves trud društva poplačan in s tem dana tudi vzpodbuda za vnaprej.

Najstarejši udeleženec in najmlajša udeleženka pohoda v družbi organizatorja.

Tatjana GRAH

ŠOLA V NARAVI NA POHORJU

Učenci 1. in 2. razreda Osnovne šole Grad smo 21., 22. in 23.10.2002 izvajali pouk malo drugače. Udeležili smo se organizirane šole v naravi na Pohorju. Spoznali in podoživeli smo hribovit svet – Pohorje. Poglobili in razširili si znanje o življenjskem prostoru – gozdu ter opazovali rastlinski in živalski svet v njem. Srečali smo se s planincem, gozdarjem, lovцем in spoznali njihova dela. Vse to znanje smo pridobivali v drugačnem okolju – v naravi in na svežem zraku. Tudi vreme nam je bilo naklonjeno, zato ni manjkalo sprehodov in pohodov.

Domov smo se vsi učenci in spremljevalke vrnili zadovoljni in z upanjem, da se bomo še kdaj vrnili.

»Bili smo kar tri dni na Pohorju. Imeli smo nadstropne postelje. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo iskali škrate in plesali v pižamah. Veliko smo hodili, videli smo dosti stvari. Bila so tudi igrala. Veliko smo se igrali. Škrat nam je nastavljal v čevlje

Učenci 1. in 2. razreda z učiteljicami

liziko in kdor je bil zelo priden, je dobil še smrečjo vejico. To nam je prinesel zato, ker smo bili zelo pridni.

Bila je zelo dobra hrana. Bilo mi je zelo, zelo všeč. Še enkrat bi šla.»

Samanta ROUDI

UTRINEK Z IZLETA

Po napornem delu v tekočem letu smo se v ŠRD Dolnji Slaveči dogovorili, da pripravimo za vse člane enodnevni izlet. Izbrali smo si pot na Idrijsko – Cerkljansko – Tolminsko. V Močilniku smo si ogledali izvir Ljubljanice, v Idriji pa Antonijev rov v rudniku živega srebra.

Pot nas je vodila naprej proti Tolminu, kjer smo se sprehodili po znamenitih Tolminskih koritih.

Postanek smo naredili še v Mostu na Soči, kjer smo se s parnikom Lucija zapeljali po tamkajšnjem jezeru. Na parniku smo opravili obred poroke. Skupaj z mladoporočenci smo se v poznih urah vrnili domov.

Slavica POTOČNIK

Ko smo se oblekli v rudarske uniforme, smo izgledali kot pravi rudarji.

Ohcet je bila prava, s pričami.

TURNIR V MALEM NOGOMETU – RADOVCI, AVGUST 2002

Turnir v malem nogometu, ki ga že vrsto let uspešno prireja Športno društvo Radovci, je bil izpeljan tudi letos. Takorekoč je turnir v Radovcih tradicionalne narave, pa vendar je bil letos drugačen od tistih, ki smo jih vajeni.

Športno društvo Radovci se je letos odločilo izpeljati turnir, kjer so se izkazali v znanju nogometa »nogometaši po zaselkih v vasi«. Sodelovalo je pet ekip, in sicer: ekipa Logarske doline, Koncvenklnovi, Drvaričke in Sabotinge ter ekipa Ajaks-a iz Kruplivnika.

Kljub temu, da na turnirju niso

sodelovali le tisti, ki se ukvarjajo z nogometom, ampak tudi tisti, ki se radi družijo in zabavajo na takšen ali drugačen način, je bila vsaka tekma po svoje zanimiva, tako za igralce kot tudi za številne gledalce, ki so jih prišli vzpodbujati. Dejstvo, da je tekma le tekma, in da je potrebno dobiti tudi zmagovalca je botrovalo temu, da je bil med ekipami prisoten velik boj in tudi velika mera potrpežljivosti. Prvo mesto je osvojila ekipa Logarske doline.

Atraktivna je bila vsekakor tudi nogometna tekma med ekipo poročenih in neporočenih žensk, ki pa so

dokazale, da se lahko tudi nežnejši spol dokazuje v znanju nogometa.

Turnir je do poznih večernih ur spremljalo še prijetno druženje ob glasbi. Tako so številni gledalci imeli priložnost videti, da se lahko nogometne tekme izpeljejo tudi brez »pravih nogometnih ekip« in se končajo brez resnejših poškodb, kot smo jih ponavadi vajeni.

Mogoče bo v prihodnosti vendarle držala trditev, da pri nogometu ni pomembna le starost in nogometno znanje, mar ne?

Suzana FARIČ

BOŽIČNI VEČER

Tih večer se zunanaj dela,
v belo se narava je odela,
droben sneg v mrak prši,
po hišah se prižigajo luči.

Nocuj je vsa družina zbrana
ob jasticah in smrečici...

Otroška sreča v očeh žari,
ker dete božje se rodi.

Premle ročice mu pogrejmo,
naj led okrog srca se raztopi,
še vedno mnogo je ljudi
po svetih, kjer Jezus na
božično noč se ne rodi.

Prazniki so spet med nami,
božični čas nam govori,
naj v vsakem našem srcu
lučka ljubezni zagori.

Štefka BOHAR

3. DEL

KAKŠNA ŠKODA!
MOJA EDINA ŠATULJA,
KI SEM JO DOBILA V DAR
OD GROFA Z VOGRSKEGA!

NE JEZI SE, DRAGA,
PRIDI ZUNAJ JE KRAŠEN DAN!

TISTEGA DNE...

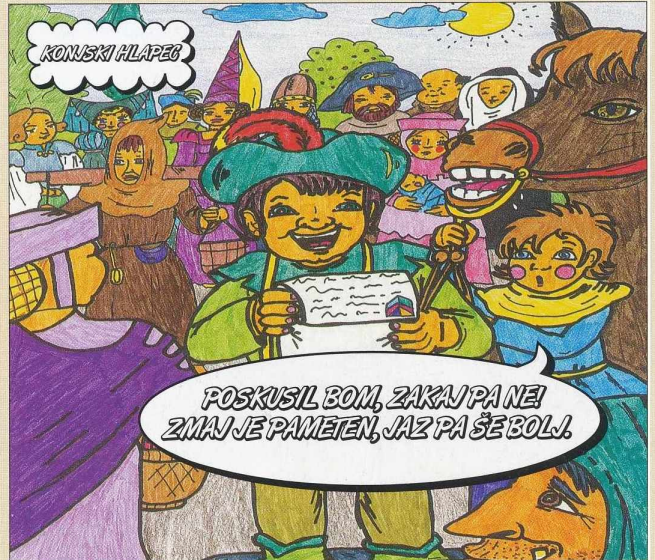
NISVA SAMA, POGLEJ!

KRONA!!!

NEZNANSKO SE BLEŠČI.
MORAM JO DOBITI!
TISTI, KI MI JO PRINESE,
DOBI MOJO HČER IN POL
KRALJEŠTVA!

KONJSKI HLAPEC

POSKUSIL BOM, ZAKAJ PA NE!
ZMAJ JE PAMETEN, JAZ PA ŠE BOLJ.

Besedilo: Štefka BOHAR, Risbe: Sonja ŠTEFKO.

SE NADALJUJE...